

BLAGDAN BOZANSKOG MILOSRDA

vineri, 25 iunie 2021

U Lupaku je 11. travnja proslavljen blagdan Božanskog Milosr a jer je kapela u lupa kom groblju posve ena upravo Božanskom milosr u.

Svetu je misu predvodio kancelar temišvarske biskupije, ro eni lupa anin, vl . Nikola Lauš, a koncelebrirali su lupa ki župnik vl . ure Patašan i klokoti ki župnik vl . Milja Sima.

Sun ano vrijeme poput zraka sunca sa slike Božanskog Milosr a dovelo je veliki broj vjernika na Svetu misu koji su prije mise molili krunicu Božanskog Milosr a, vrlo proširenu i rado moljenu krunicu.

Propovijed je održao vl . Milja Sima koji je okupljenim vjernicima govorio o zna enju blagdana, o povijesti ovog blagdana i o svetoj Faustini Kowalskoj. Ro ena je kao Helena Kowalska, 25. Kolovoza (augusta) 1905. u Poljskoj, u selu Glogowiec, kao tre e dijete obitelji Marianne i Stanislaw Kowalskog.

Od djetinstva se puno molila, bila marljiva u radu, poslušna i puna milosti prema siromašnima. Evo što saznajemo iz njezinog dnevnika (žurnala): “Po prvi puta ula sam glas u mojoj duši u sedmoj godini života kao poziv savršenom životu, ali nisam bila uvijek poslušna glasu Milosti. U 18. godini života, žarka molba mojim roditeljima za dopuštenje da po em u samostan naišlo je na njihovo odlu no odbijanje... Jednom po oh s jednom od svojih sestara na ples. Kad su svi bili u najboljem raspoloženju, moja je duša osje ala unutarnje muke. U trenutku kad sam zapo ela plesati, ugledah pored sebe Isusa, prljavog, razgoli enog Isusa, cijelog u ranama, govore i mi: ‘Koliko dugo u te podnositi i dokle eš oklijevati?’. U tom trenutku zanijem draga glazba, nesta društvo u kojem sam se nalazila, ostadosmo Isus i ja. Sjedoh pokraj moje drage sestre i pokušah sakriti glavoboljom ono što se u mojoj duši zbivalo. Nakon nekog vremena potajice napustih društvo i moju dragu sestru i oti oh u katedralu sv. Stanislava Kostke... Tamo sam ula rije i: ‘Otputuj odmah u Warszawu, tamo stupi u samostan’. Podigoh se iz molitve, do oh ku i i spremih potrebne stvari” (Dnevnik s. Faustine, br. 7-10, preuzet sa stranice: www.laudatio.hr).

Dok je prvi put boravila u samostanu u mjestu Plocku, 22. velja e (februara) 1931. godine prvi put je imala vi enje s Milosrdnim Isusom, koji joj na tom susretu kaže da naslika njegovu sliku, onako kako ona ga ona vidi i da proširi štovanje te slike po cijelome svijetu. U godinama iza tog prvo vi enje Faustina je imala više misti nih susreta s Isusoma. Na tim je susretima Isus govorio Faustini o Božjem milosr u i o na inima štovanja milosr a, i to: molitva za cijeli svijet, štovanje slike Milosrdnog Isuda s natpisom: “Isuse, uzdam se u tebe”; slavljenje svetkovine Božjega milosr a prve nedjelje poslije Uskrsa; molitva krunice Božjega milosr a i širenje ovo pobožnosti.

Život Faustine bio je obilježen ljubavlju prema grešnicima, siromasima, umiru ima i dušama u istilištu, ali i život s mnogim trpljenima. Trpjela je zbog sumnji i nepovjerenja bližnjih u istinost ukazanja, zbog tvrdo e ljudskoga srca, zbog nezah-valnosti i grijeha a znala je osje ati bol, fizi ku i duhovnu, kada je molila za druge. Duboko povezana u molitvi s Isusom nekada je osje ala njegove rane na svome tijelu.

Iscprljena zbog bolesti tuberkuloze i patnji koje je podnosila kao žrtvu za spas grešnika, napustila je ovaj zemaljski svijet u samostanu Krakow Lagiewniki, 5. listopada (oktobra) 1938. godine, u dobi od 33 godine, kao i Isus.

Papa Ivan Pavao II. proglasio ju je blaženom 1993. godine, a 2000. godine proglašena je sveticom. Zaštitnica je djece, siromanih obitelji, kućarica i kuharica, djevojaka i mladih koji žele oti u samostan i poljskoga grada Lodza. Njezin je spomendan 5. listopada, a kronicu Božjega milosrđa mole milijuni vjernika diljem svijeta.

Ovu je kronicu posebno volio i pokojni lapački župnik, vl. Marijan Tjinkul, kojemu smo zahvalni na slici Božjega milosrđa i lapačke kapeli, izgrađenoj zadnjih godina njegova života i u kojoj se ova slika nalazi. Neka nam je ova krunica svima na pomoć i spas duševnih i tjelesnih potreba.

Maria Lacchici